

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-560/AL/MN

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort
Arnhem-Leeuwarden van 16 oktober 2023

in de zaak **23-560/AL/MN**

naar aanleiding van de klacht van:

klager

over

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) van 10 augustus 2023 met kenmerk Z 2198333 HH/SD, door de raad ontvangen op 15 augustus 2023, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klager is sinds 2021 verwickeld in een echtscheidingsprocedure. Op een zitting van 11 januari 2022 bij de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht (hierna: de rechtbank) is klager in persoon verschenen, waarna de rechter hem heeft geïnformeerd dat hij op een volgende zitting met een advocaat moet verschijnen.

1.2 Op 14 april 2022 heeft klager zich tot verweerder gewend en verzocht om hem bij te staan in de echtscheidingsprocedure. Op 19 april 2022 heeft verweerder deze opdracht aan klager bevestigd.

1.3 Op 19 april 2022 heeft de Raad voor Rechtsbijstand aan klager een toevoeging verstrekt en deze op naam van verweerder gezet. De eigen bijdrage van klager is bepaald op € 315,-. Diezelfde dag heeft verweerder aan klager een declaratie voor de verschuldigde griffierechten toegezonden voor een bedrag van (naar de voorzitter begrijpt:) € 85,99.

1.4 Op 3 mei 2022 heeft verweerder een concept verweerschrift, tevens houdende zelfstandig verzoek, voor klager gemaakt.

1.5 Op 15 juli 2022 heeft verweerder aan klager een pro forma declaratie van € 2.807,81 (inclusief BTW) gemaild voor zijn werkzaamheden. In zijn begeleidende e mail heeft verweerder aan klager geschreven:

(..) en ziet op het geval resultaatsbeoordeling door de Raad voor Rechtsbijstand er na afloop van uw zaak toe leidt dat de te uwen behoeve verstrekte toevoeging wordt ingetrokken (zoals met u besproken en schriftelijk aan u bevestigd).

De pro forma declaratie hoeft u op dit moment derhalve niet te voldoen nu deze er op dit moment slechts toe strekt u op de hoogte te houden omtrent de kosten tot en met 4 juli jl. ingeval van intrekking van de toevoeging. (...).

1.6 In zijn e-mail van 15 juli 2022, herhaald op 18 juli 2022, heeft klager aan verweerder laten weten dat hij het niet eens is met de door hem ontvangen pro forma declaratie en ook niet met de ontvangen urenspecificatie.

1.7 Op 18 juli 2022 heeft verweerder klager in een e-mail nogmaals geïnformeerd over de mogelijkheid van intrekking achteraf van de toevoeging na een resultaatsbeoordeling. Ook heeft hij klager uitgelegd dat de pro forma declaratie bedoeld is om klager over het verloop van de kosten op de hoogte te houden als klager na intrekking alsnog voor de werkzaamheden moet betalen. In die e-mail heeft verweerder aan klager gevraagd om hem concreet aan te geven welke uren/werkzaamheden van de urenspecificatie niet juist zijn. Verweerder heeft klager daarbij ook gewezen op het belang van onderling vertrouwen voor een goede samenwerking.

1.8 In zijn e-mail van 25 juli 2022 heeft verweerder aan klager bericht dat hij niets meer van klager heeft gehoord en heeft klager tot en met 26 juli 2022 de gelegenheid gegeven om te laten weten of klager wil dat verweerder nog voor hem blijft optreden. Bij uitblijven van een tijdige reactie heeft verweerder alvast aan klager gemeld dat hij zich dan zal gaan onttrekken als advocaat in de echtscheidingsprocedure van klager. Verweerder heeft klager met het oog op de zitting van 24 augustus 2022 geadviseerd om op zoek te gaan naar een nieuwe advocaat.

1.9 Ook op 25 juli 2022 heeft klager aan verweerder gemaaild dat hij het niet eens is met het gedrag van verweerder en dat hij niet instemt met de door verweerder verzonden uren. Ook heeft klager aangekondigd dat hij een klacht over verweerder gaat indienen. Daarop heeft verweerder diezelfde dag aan klager gemaaild dat sprake is van een onherstelbaar gebrek aan vertrouwen en dat hij zich daarom onttrekt als advocaat van klager. Verweerder heeft klager daarin gemeld dat hij dus een andere advocaat moet zoeken.

1.10 Op 4 augustus 2022 heeft klager bij de deken een klacht ingediend over verweerder. Deze klacht is bij de raad bekend onder zaaknummer 23-557/AL/MN. In deze klacht is vandaag een voorzittersbeslissing uitgesproken.

1.11 Op 24 januari 2023 heeft klager bij de deken deze klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet (Aw) door:

a) met '*geld chantage*' aan klager diverse negatieve gevolgen te bezorgen door zich op 25 juli 2022 als advocaat te onttrekken terwijl op 24 augustus 2022 een zitting was gepland;

b) zich te gedragen als een sociaal advocaat, terwijl verweerder een commercieel advocaat is waardoor hij de belangen van klager onvoldoende in acht heeft genomen door zich te onttrekken en negatief over hem te spreken.

2.2 Volgens klager heeft hij als gevolg van dit tuchtrechtelijk verwijtbare handelen door verweerder psychosomatische klachten gekregen. Hij wil daarvoor van verweerder een schadevergoeding ontvangen van € 250.000,-.

3 VERWEER

De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

Klachtonderdelen a) en b); ontvankelijkheid

4.1 In het tuchtrecht geldt het ne bis in idem-beginsel. Deze klacht strandt op dat beginsel.

4.2 Het beginsel houdt in dat niet voor een tweede maal kan worden geklaagd over

een gedraging van een advocaat waarover de tuchtrechter al geoordeeld heeft. Daarnaast verzet het beginsel zich ertegen dat een advocaat, nadat is geoordeeld over een klacht die een bepaald feitencomplex betreft, wordt geconfronteerd met een andere klacht van dezelfde klager die zijn grondslag vindt in datzelfde feitencomplex. Een advocaat moet er na de (onherroepelijke) beslissing van de tuchtrechter immers op kunnen vertrouwen dat de klacht definitief afgewikkeld is. Dit kan slechts anders zijn in uitzonderlijke omstandigheden waarbij klager feiten of omstandigheden aan de herhaalde klacht ten grondslag legt die hem bij de formulering van de eerdere klacht niet bekend waren en hem evenmin bekend konden zijn.

4.3 Klager heeft bij de onderbouwing van deze klacht dezelfde stukken overgelegd als in klachtzaak 23-557/AL/MN. Naar het oordeel van de voorzitter zien de twee klachtonderdelen van deze klacht op hetzelfde feitencomplex als die in die andere klachtzaak.

4.4 De voorzitter beslist vandaag in klachtzaak 23-557/AL/MN, zodat klager niet wordt ontvangen in deze gelijklopende klacht. Nu van een tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door verweerder geen sprake is, komt de voorzitter niet meer toe aan een beoordeling van het verzoek van klager om aan verweerder een schadevergoeding op te leggen, voor zover dat al mogelijk is in het tuchtrecht.

4.5 Uit het voorgaande volgt dan ook dat de klacht kennelijk niet-ontvankelijk is.

BESLISSING

De voorzitter verklaart: de klacht in alle onderdelen, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. O.P van Tricht, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. M.M. Goldhoorn als griffier en uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2023.
Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 16 oktober 2023